

متن پرسش

سلام استاد عزیز. خواهشمند است تفسیری هرچند کوتاه راجع به این حدیث قدسی توضیح دهید:
مَنْ طَلَبَنِي وَجَدَنِي وَ مَنْ وَعَدَنِي عَرَفَنِي وَ مَنْ عَرَفَنِي عَشَقَنِي وَ مَنْ عَشَقَنِي عَشَقْتُهُ وَ مَنْ عَشَقْتُهُ قَتَلْتُهُ
وَ مَنْ قَتَلْتُهُ فَعَلَى دِيئْتِهِ وَ مَنْ عَلَى دِيئْتِهِ وَ أَنَا دِيئْتُهُ. تشکر

متن پاسخ

- باسمه تعالی: سلام علیکم: می فرماید: کسی که مرا طلب کرد می یابدم و آن کس که مرا یافت می شناسدم و آن کس که مرا شناخت دوستدارم می شود و آن کس که دوستدارم شد، عاشقم می گردد و آن کس را که عاشقم شد می کشم و هرکس را که کشتم دیه ی او بر من است و خودم دیه ی او هستم. حرف روی نکته ی آخر است که می فرماید خودم دیه ی او می شوم یعنی خودم را به او می دهم. خداوند در سخن فوق می فرماید: کافی است تو خدا را مطلوب خود قرار دهی و بخواهی او را پیدا کنی، او را می یابی و این یک قاعده است که اگر نفس ناطقه، حقایق قدسی را مطلوب خود را قرار داد، به جهت وسعتی که نفس دارد، آن حقایق را می یابد و نه تنها حقایق را می یابد و جایگاه قدسی آن ها را می شناسد، بلکه چون با عالی ترین مرتبه ی وجود روبه رو شده به آن ها علاقمند می شود. زیرا این طور نیست که شناخت حقایق قدسی مثل شناخت های حصولی باشد که انسان تحت تأثیر انوار آن ها قرار نگیرد، وقتی انسان از نور حقایق قدسی چشید با تمام وجود دل به آن ها می بندد و عاشق آن ها می شود و دیگر خودی برای خود نمی خواهد و تماماً خود را در مقابل نظر به آن ها فراموش می کند و می سوزاند. این که فرمود: «قَتَلْتُهُ» او را از خودش خلاص می کنم، خداوند او را از نفس اماره اش می گیرد و به خود حضرت حق مشغول می کند. همان چیزی که حافظ از خدا طلب می کند و از او می خواهد که روی بنما و وجود خودم از یاد بیر خرمن سوخته گان را تو بگو باد بیر خداوند سالک طالب را به جایی می رساند که او دیگر جز به خدا نظر ندارد، چون خودش سوخته است و این است معنی آن که فرمود خودم را دیه ی او قرار می دهم و خدا سرمایه ی قلب و جان او می شود. عمده آن است که راه رسیدن به مقصد را به کار گیریم و قلب را همواره در صحنه داشته باشیم. گفت: جمله معشوق است و عاشق پرده ای زنده معشوق است و عاشق پرده ای این فراز از آخر دعای ابوحمزه ی ثمالی راهنمای ماست که اظهار می دارید: «... حَبَّبَ إِلَيَّ لِقَائِكَ وَ أَحْبَبَ لِقَائِي وَ اجْعَلْ لِي فِي لِقَائِكَ الرَّاحَةَ وَ الْفَرَجَ وَ الْكِرَامَةَ» خدایا لقاء و رؤیت خودت را برایم دوست داشتنی بگردان و تو نیز ملاقات مرا محبوب خود بدار و رؤیت

خودت را برای من زمینه‌ی راحتی و گشایش و کرامت قرار ده. موفق باشید